

samlede Finanslovbevilling. Denne Udvikling var begyndt før Krigen, den fortsattes og maatte fortsættes i høj Grad under og efter Krigen, saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa rigtigt har skildret. Under Krigen og i de Aar efter Krigen, da Hr. N. Neergaard først overtog Finansernes Styrelse, var Forholdene saa usikre med Hensyn til, hvorledes Budgettet regnskabsmæssigt vilde komme til at se ud, at man nødvendigvis maatte regne med en meget betydelig Tillægsbevillingslov. Afviklingen af Krigen og alt, hvad dermed fulgte, nødvendiggjorde ogsaa dette. Derfor har jeg heller ikke bebrejdet den foregaaende Regering, at den ikke kunde bryde med den Udvikling, som Tillægsbevillingsloven var kommet ind i. Jeg advarede kun mod at gøre Tillægsbevillingslovens Behandling endnu mindre betydende, end den allerede var blevet. Derfor glædede jeg mig ogsaa over, at Venstres Ordfører bifaldt, hvad der her er foreslaaet, og at man nu tilstræber at skabe en virkelig Finanslov. Jeg lykønsker den højtærede Finansminister til, at han har foretaget dette nødvendige Brud. Det har maattet kræve fra hans Side en kraftig Indskriden og en kraftig Ledelse af de forskellige Departementers Behandling af Bevillingerne, og vi bør glæde os over, at det er lykkedes ham allerede med den første Finanslov at forelægge en virkelig Finanslov. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte nogle kritiske Bemærkninger med Hensyn til Indholdet af denne virkelige Finanslov. Det skal jeg senere komme tilbage til.

Ogsaa formelt er Loven ny. Den er ny ved en hel Række af Ændringer i Opstillingen, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dels gav Tilslutning, dels mødte med nogen Kritik. I en Del af denne Kritik kan jeg være enig; jeg skal vise, hvor det er, naar jeg kommer til de vedkommende Punkter. I Spørgsmaalet om Afskrivningerne forekommer det mig, at der er opnaaet noget tilfredsstillende, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ret i, at man bør gaa videre i Henseende til § 26's Omformning, end Regnskabskommissionen og den højtærede Finansminister har foreslaaet. Det er fuldt begrundet ikke længere at have denne Sammenblanding af Formueudgifter eller Udgifter til Anlæg baade paa Drifts- og Formueregnskaberne, naar man gaar over til at gennemføre Afskrivning over hele Linien, ikke blot at skrive af paa Erhvervsvirksomhedernes Anlæg, men tillige paa alle øvrige Statsbygninger. Om Procenten er rigtig, henstiller jo i øvrigt baade Kommissionen og Finans-

ministeren til nærmere Overvejelse, efterhaanden som man faar Lejlighed til at arbejde med dette Forhold. Men hvad der foregaar, ser man ganske tydeligt ved den gode Kasseoversigt, som nu indleder Budgettet, og som giver Rigsdagen en Lejlighed til at følge de Ændringer, den selv maatte foretage i Finansloven, idet de vil komme til Udtryk i Ændringer i Kasseoversigten. Man faar derved en Oversigt over, hvorledes Statens Stilling maa antages at blive i det kommende Finansaar, bortset naturligvis fra saadanne Ting, som intet Menneske kan være Herre over. Man vil af denne Kasseoversigt ganske tydeligt se, hvad det er, der sker. Her foreslaas afskrevet 18¾ Mill. Kr. Disse Afskrivninger, der føres til Udgift paa Driftsbudgettet, tages til Indtægt paa § 26, det vil ganske simpelt sige, at Driften afholder Fornylse og Erstatning af Anlæg af denne Art indtil et Beløb af 18¾ Mill. Kr. Da nu Anlæg, Bygninger o. s. v. paa det foreliggende Budget andrager en Udgift af 31 Mill. Kr., vil man se, at der er 12¼ Mill. Kr., som menes at skulle tilvejebringes til nye Formueanlæg gennem særlige Indtægter paa dette Budget, og da der endvidere skal anvendes 4 Mill. Kr. til Privatbaner og 8¾ Mill. Kr. til Udlaan og Forskud, vil man se, at det er 25 Mill. Kr., der i alt skal skaffes til Veje, og disse skaffes til Veje paa den Maade, at der opføres som Indtægt Salg af Værdipapirer 4 Mill. Kr., at der paaregnes Tilbagebetaling af Tilgodehavender paa 4 Mill. Kr., at Arveafgiften føres her over med et Beløb af 10 Mill. Kr., og at et Driftsoverskud paa 7¾ Mill. Kr. føjes til, hvilket i alt giver 25¾ Mill. Kr. Derigennem fremkommer der Mulighed for at afdrage ¾ Mill. Kr. paa Statsgælden. Dette er kun et lille Beløb, vi er sikkert alle sammen enige om, at det er alt for lille. Naar Beløbet ikke er større, er det, fordi Ministeren har maattet afbalancere Afdrag paa Statsgælden med nye Laan til omtrent samme Beløb.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte sig mod at føre Arveafgiften over paa Formueparagraffen, og jeg kan give ham Medhold i hans Bemærkninger herom. Jeg ser ikke rigtig Nytten deraf. Gør man det ikke, vil den hele Forskel være, at der paa Driftsregnskabet vil være ikke 7¾ Mill. Kr., men 17¾ Mill. Kr., som vil faa Indvirkning paa Formueparagraffen paa samme Maade, som nu Arveafgiften plus Driftsoverskuddet gør det. Og selv om Begrundelsen teoretisk er tiltalende, har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard utvivlsomt Ret i, at den samme Anskuelse